

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Ens cal un nou model de turisme

La sostenibilitat mediambiental i social és fonamental

Aquest no ha estat un bon estiu pel que fa al nombre de turistes que ens han visitat ni, menys encara, quant a la despesa que han fet al comerç, a la restauració i a l'hoteleria. La qualitat no ha millorat i les xifres globals, a l'espera de les estadístiques oficials, a simple vista han davallat pel pendent d'una reducció significativa.

Sembla que els atractius històrics del país, preu i varietat dels productes oferts en el comerç, d'una banda, i bellesa del paisatge i de l'entorn natural, de l'altra, ja no tenen tanta capacitat d'atracció i apleguen menys visitants.

El fet que la construcció i el turisme siguin dues de les activitats econòmiques principals d'Andorra ha acabat generant una situació de malaltia territorial.

Un exemple evident d'aquesta situació: les principals fonts d'ingressos dels comuns són els permisos de construcció, i per tenir diners els equips de govern comunal esdevenen els aliats indirectes dels promotors urbanístics.

Però al capdavant qui carrega després amb les despeses de manteniment i de serveis derivats de la urbanització són els comuns, que es veuen obligats a atorgar més permisos d'obra per afrontar les despeses derivades de les obres anteriors en el que esdevé una roda inacabable i generadora de conflictes.

Aquest sistema no té ni cap ni peus, però preferim negar-ho abans d'acceptar l'evidència.

Perquè les estadístiques publicades a finals de juliol ens deien que en els darrers mesos no s'havien registrat vendes d'obra nova.

Tot plegat ens ha portat a aquesta ocupació exagerada i no gaire endreçada del territori que està destruint paisatges i que tergiversa les exigències geogràfiques.

Tothom sembla estar d'acord que estem esgotant un dels nostres principals actius: el paisatge, sepultat de mica en mica sota una trama construïda amb una qualitat no sempre òptima i

---

La dependència de la construcció i del turisme ha generat una malaltia territorial

---

que sovint, a manca de compradors, roman buida d'ocupants.

Aquesta manera de fer pot portar a una catàstrofe perquè no hi ha un enriquiment de l'economia productiva.

Què ens passarà quan ja no quedi més territori per triturar i intentar vendre?

La gestió de recursos és un altre indicador global de la situació ambiental a Andorra. I en aquest aspecte el nostre país es comporta com un nou ric que gasta compulsivament i no sap estalviar.

S'ha de bascular d'un model econòmic basat en l'explotació infinita dels recursos cap a un model econòmic de promoció i

conservació que sigui respectuós de l'entorn.

Cal definir una estratègia en l'àmbit nacional que tingui aplicació local, perquè puguem mirar als ulls dels nostres descendents sense haver-los d'abaijar, avergonyits pel que els hem deixat.

Sembla que avança el canvi de convenciment compartit que estem davant uns canvis notables i que convindria afavorir el trànsit cap a un nou model l'eix fonamental del qual ha de ser la sostenibilitat.

Disposem de molts actius i, sense deixar de rebre gaires centenars de milers de persones, podríem fer el trànsit cap a aquest nou model.

I per fer-ho cal definir una estratègia turística basada en indicadors reals i adaptar el pressupost a la realitat del país, gastant millor per aconseguir un retorn superior a l'actual, invertint en la nostra cultura i el talent local perquè esdevingui el millor atractiu pels visitants.

I també convé fer participar els actors de turisme, privats i institucionals, directament dins d'Andorra Turisme.

Perquè els jocs de mans amb les estadístiques de visitants i excursionistes i els estands rutilants en salons i salonets internacionals no han pas aconseguit un turisme de qualitat.

La clau es troba en una bona política del Govern amb una bona coordinació amb l'Administració comunal, perquè tots els nivells incideixen directament en el turisme.